

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/63/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4325010307
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľubomíra Podmaníková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4325010307.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B., pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 30.05.2025, sp. zn. 2PP/12/2025, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 19. júna 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného zákona, zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 0T/183/2024 zo dňa 26.08.2024, právoplatným dňa 26.08.2024, v spojení s uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 0T/183/2024 zo dňa 28.10.2024, právoplatným dňa 28.10.2024 o neosvedčení v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia s probačným dohľadom.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa odôvodnil tým, že u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky podmienene prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona. Ako to vyplýva z odpisu registra trestov, odsúdený sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti, boli mu ukladané aj nepodmienečné tresty odňatia slobody, bol mu nariadený výkon podmienene trestu. Na základe všetkých uvedených skutočností podľa názoru súdu I. stupňa nemožno od odsúdeného dôvodne očakávať, že by v prípade podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody viedol riadny život počas skúšobnej doby, keďže v jeho prípade nie je páchanie trestnej činnosti len sporadickým vybočením zo spôsobu jeho života, naopak, odsúdený je špeciálnym recidivistom. Odsúdený svojím konaním opakovane preukázal zjavnú neúctu k súdnym rozhodnutiam, ako aj k zákonom chráneným hodnotám, a to aj napriek osobnej skúsenosti s výkonom trestu odňatia slobody. Podľa názoru súdu I. stupňa je v prejednávanej veci zrejme, že ani predchádzajúca izolácia odsúdeného od spoločnosti spočívajúca vo výkone trestu odňatia slobody, nemala doposiaľ na neho dostatočný preventívny a výchovný účinok. Odsúdený sa páchania obdobnej trestnej činnosti dopúšťal opakovane, pričom riziko recidívy je u neho stredné a resocializačná prognóza je menej priaznivá. S poukazom na predložené hodnotenie odsúdeného mal súd I. stupňa za to, že odsúdený plnením povinností a správaním sa počas výkonu trestu odňatia slobody nepreukázal polepšenie v takej miere, aby bolo možné konštatovať, že splnil podmienky na rozhodnutie o podmienenom prepustení. Prihliadol tiež na skutočnosť, že doposiaľ si nevytvoril podmienky na udelenie disciplinárnej odmeny, do vzdelávacích a resocializačných aktivít sa zapájal sporadicky a jeho správanie vo väzbe nebolo vždy na požadovanej úrovni. Súd I. stupňa skúmal aj možnosti podmienene prepustenia v zmysle ustanovenia § 68 odsek 1 Trestného zákona s nariadením probačného dohľadu nad odsúdeným za súčasného ustanovenia primeraných obmedzení alebo povinností v zmysle § 51 odsek 3 a 4 Trestného

zákona a mal za to, že ani uložené primerané obmedzenia či povinnosti by nedávali záruku, že odsúdený by po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viedol riadny život, a to s poukazom na vyššie uvedené okolnosti, ako aj skutočnosti zistené o osobe odsúdeného, jeho resocializačnú prognózu, ktorá je menej priaznivá. V tomto smere zohráva významnú úlohu aj jeho život pred nastúpením do výkonu trestu, okolnosti spáchanej trestnej činnosti a opakované páchanie trestnej činnosti.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, teda včas, podal odsúdený sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že súd rozhodol bez zváženia všetkých okolností, ako aj toho, že podmienené prepustenie by vlastne predĺžilo jeho trest, lebo by tu bola hrozba, že nevykonaný trest by musel vykonať. V ÚVTOS Želiezovce nie sú podmienky na prevýchovu, ani na získanie odmeny, ani na resocializáciu odsúdeného. V jeho veku už nie je osobou nebezpečnou pre spoločnosť. Z týchto dôvodov je rozhodnutie zmätočné a predčasné vydané.

Nadriadený súd, pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Nadriadený súd v rámci tejto svojej prieskumnej povinnosti zistil, že skutkové zistenia a právne úvahy súdu I. stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, ktorého obsahom je záver o tom, že u odsúdeného nebolo preukázané splnenie ani jednej z materiálnych podmienok podmieneného prepustenia, ktorými sú podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a zároveň sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, sú opodstatnené a to z tých istých dôvodov vyplývajúcich z odôvodnenia napadnutého uznesenia, ktoré zodpovedá ustanoveniu § 176 odsek 2 Trestného poriadku, na ktoré nadriadený súd ako na správne a úplné preto iba poukazuje a s nimi sa stotožňuje.

K úvahám súdu I. stupňa nadriadený súd dopĺňa, že nesplnenie materiálnych podmienok požadovaných ustanovením § 66 odsek 1 Trestného zákona na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je odôvodnené predovšetkým predchádzajúcim spôsobom života odsúdeného a vyplýva aj z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce a v neposlednom rade aj z registra trestov odsúdeného, pretože odsúdený sa opakovane, konkrétne 12 krát dopustil páchania rôznorodej trestnej činnosti, ide o recidivistu, vykonával opakovane nepodmienené tresty, konkrétne osemkrát, v dvoch prípadoch sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a bol mu nariadený výkon nepodmieneného trestu odňatia slobody, čo preukazuje nekritický postoj odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. S ohľadom na uvedené nadriadený súd konštatuje, že nemožno predpokladať, že sa trestnej činnosti bude vyhýbať po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a začlení sa do spoločnosti ako riadny občan, ktorý dodržiava jej morálne a právne normy. Nadriadený súd sa preto stotožňuje so záverom súdu I. stupňa, že odsúdený nespĺnil ani jednu z materiálnych podmienok určených ustanovením § 66 odsek 1 Trestného zákona na podmienené prepustenie, pretože plnením svojich povinností a svojím správaním nepreukázal polepšenie a nie je možné od neho očakávať, vzhľadom na jeho kriminálnu minulosť a predchádzajúce odsúdenia, že v budúcnosti povedie riadny život. Nadriadený súd je toho názoru, že je nevyhnutné, aby si odsúdený vykonal trest odňatia slobody tak, ako mu bol uložený odsudzujúcim rozhodnutím.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. So zreteľom na uvedené preto nadriadený súd sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.